

ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ।

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ., ਫਲਸ਼ਾ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ. ਸਾਹਮਣੇ

ਨੈਸ਼ਨਲ ਪਲੈਨਰਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ (ਲਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ), - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਯੋਗਦਾਨੀ ਆਦਿ — ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1956 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਨੰਬਰ 71 ਵਿੱਚ 1956 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 1094-ਡੀ।

ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ (1956 ਦਾ I)- ਸੈਕਸ਼ਨ 10, 647 ਅਤੇ 658— ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰੁਪਿਆ- ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ- ਕੀ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਧਾਰਾ 10- ਕੀ ਪਿਛਾਖੜੀ— ਧਾਰਾ 647(ii)- ਦਾ ਅਰਥ— ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ— ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ— ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ— ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ— ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ — ਕਾਨੂੰਨ ਅਸਪਸ਼ਟ — ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਮਾਣ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹਖਿੱਚੂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਢੰਗ" ਅਤੇ "ਘਟਨਾ" ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 647 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ "ਹਰ ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਖਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਅਤੇ 1913 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 1913 ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੰਸਦ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਦੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ; ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਵਜੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਚਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰੁਕ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਤਮ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। . ਇਹੋ ਜਿਹਾ, ਸਿਧਾਂਤ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਤਾਕਤ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਰਥ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ ਉਸਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਹੂਲਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਜੋ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਨਤੀਜੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਜੋ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਨਤੀਜੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਦਮਨਕਾਰੀ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇ।

20 ਮਈ, 1957 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਰਾਏ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਭੰਡਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਣਯੋਗ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਫਲਸੈਂ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ 20 ਨਵੰਬਰ 1957 ਨੂੰ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਕੇਸ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਰੁਪਏ ਹੈ। 1,00,000 ਜਾਂ ਵੱਧ ਰੁਪਏ 1,00,000।

ਹਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ।

ਜਵਾਬਦਾਰਾ ਲਈ ਆਈ.ਡੀ.ਦੁਆ ਅਤੇ ਪੀ ਸੀ ਖੰਨਾ

ਆਰਡਰ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ.—ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਏ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਲੰਬਿਤ ਸਨ ਪਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਨ।

ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ 1956, ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। 1,00,000 ਜਾਂ ਵੱਧ। ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਕਿ 1913 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸਨ, ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਅਦਾਲਤ. ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇਹ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੰਸਦ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਏ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਵ ਬਨਾਮ ਗੁਡਵਿਨ (1))। ਇਹ ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਚਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਰੁਕ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਤਮ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰਲੇ ਬਨਾਮ ਜੋਹਨਸਟਨ ਸਿਟੀ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਮ. ਗੋਲ ਅਤੇ ਮਿਨ (2), ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ. ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਹੰਟ ਬਨਾਮ ਜੋਨਿੰਗਜ਼ (3) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਲੈਕਫੋਰਡ, ਜੇ. ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਕਠੋਰ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬੱਚਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਜੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਸ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੇ ਬੱਚਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਵਾਇਨਿੰਗਅਪ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ 1913 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ

(1) (1830) 6 ਬਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸਨ। 576, 582

(2) ਕੰਪਨੀ (1913) 258 ਇਲੀਮਰਸ 328

(3) ਅਮਰੀਕਨ ਫੈਸਲੇ 465

। ਪਹਿਲੀ ਬਚਤ ਧਾਰਾ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 647 ਲਈ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ: -

- "647: ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ-

(i) * * * * *

(ii) ਹੋਰ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਪਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੁਣ, ਇਸ ਬੱਚਤ ਧਾਰਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀ ਸੀ? ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ "ਫੰਗ" ਅਤੇ "ਘਟਨਾਵਾਂ" ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ 1913 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਜੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਮੈਂ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਵੈਬਸਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਢੰਗ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਢੰਗ: ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ: ਢੰਗ: ਸੈਲੀ: ਰੂਪ ਜਾਂ ਫੈਸ਼ਨ।" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਂਚੁਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ: "ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ: ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਢੰਗ: ਤਰੀਕਾ: "ਢੰਗ" ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਢੰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਜਾਂ ਵਿਧੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੈ। ਵਿਧੀ ਨਾਲੋਂ ਅਤੇ "ਵਿਧੀ" ਅਤੇ "ਮੋਡ" ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਾਲੀਅਮ 26)।

ਬੁਰੀਲਜ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਘਟਨਾ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਅਨੁਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨਾ; ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਯੋਗ... ਵੈਬਸਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" ਘਟਨਾ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਧੇਰੇ ਯੋਗ ਹੈ। "ਇਤਫਾਕ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਨਿਰਭਰ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਖ ਹੈ। ਇੱਕ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਇਤਫਾਕਸ਼ੀਲ ਚੀਜ਼ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਹੈ। (ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਖੰਡ 20) "ਤਰੀਕੇ" ਅਤੇ "ਘਟਨਾ" ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 647 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਕਿ "ਹਰ ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜਖਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਨੁਸਾਰ ਉਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕਿ 1913 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 1913 ਦੇ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

ਦੂਜਾ, 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 284 ਵਿੱਚ ਲਗਾਈ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਦੱਲਤ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਵਜ਼ੀਰ ਚੰਦ (1), ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 284 ਦੇ ਉਪਬੰਧ 1913 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਕੇਸਾਂ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਸਨ। ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦਾ ਸਾਦਾ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਵਾਂ ਐਕਟ ਉਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ 1882 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਂਡਿੰਗ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧਾਰਾ 284 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ "ਢੰਗ" ਅਤੇ "ਘਟਨਾਵਾਂ" 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਤਾਕਤ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਰਥ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਾ. ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਢੰਗ" ਅਤੇ "ਘਟਨਾਵਾਂ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ 1913 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਸਮੀਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜੋ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨੰਤਸੁਬਰਾਮੇਨੀਆ ਅੱਯਾਰ ਬਨਾਮ ਦ ਆਫੀਸ਼ੀਅਲ ਰਿਸੀਵਰਸਿਟਾ ਰਾਮ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ (2)।

(1) (1915) 29 ਆਈ.ਸੀ. 272

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਟੀ.ਸੀ. 51

ਤੀਸਰਾ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵਾਕੰਸ਼- ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਤਰਕ ਅਜੀਬ ਹੈ, ਸਲੇਵੇਨਲੀ ਜਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ " ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਯੋਗਦਾਨ ਹਨ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ?" ਬਰਨੇਟ ਬਨਾਮ ਗੁਰੋਹਾਈਮ (1)। ਕੀ ਉਹ 1913 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਪਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਨ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਗੇ ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਗੇ? ਜਵਾਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਤਰੀਕਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੈ; ਦੂਜਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕਾ। ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਦੋ ਉਸਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਹੂਲਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਿ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਨਤੀਜੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਨਤੀਜੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਉਸਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਦਮਨਕਾਰੀ, ਗੈਰਵਾਜਬ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇ।

ਧਾਰਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1897, ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਐਕਟ ਦਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 1913 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ ਲਈ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ 658, ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 645 ਤੋਂ 657 ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਆਦਿ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ

(1) 288 U.S. 280, 285

1897 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 6, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1897 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਲਟ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਜਾਂਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜਾਂਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਜਾਰੀ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂ, ਥੋੜੀ ਵੱਖਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਨਜਿੱਠਣੀ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਅਮਲ ਤੱਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ, ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਹ ਰੱਦ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲੰਬਿਤ ਪਈਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ 1913 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਣ।

ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1956 ਦਾ ਐਕਟ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ। ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਟ੍ਰਾਂਸਪੈਕਟਿਵ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨੇ ਕਿ ਉਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਨ ਸਮੇਂ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਡੋਜ਼ੋ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪਨਾਮਾ ਰੀਜਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਰਿਆਨ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਖੋਜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 647 ਅਤੇ 658 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ 1913 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਐਕਟ 1913 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ। 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸਦਾ ਸਾਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫਲਸਾ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

(1) 293 ਯੂ.ਐਸ. 388, 433, 439

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮਕੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪੂਜਾ ਗੁਪਤਾ